

תופה דמותי בין שתי מראות גדולות
באור זכוכית עד אין שעור מקפלת.
מקר אל קר נגזר עלי לגלות.
נבקצת פתע דלת אחר דלת
בפרוודורי סיני, וכמו בדור
מנד ליד קבוצתי נזרקת.
אחליק על פני העמק ואדור
בהנהגה של רקע:
מחלונות הבית הנבסף
שב מבטי. פציתי על הסף.

הסולם

שצת צויתי הזימים. קציר הקכה
הגיפה את בריח הצל.
נושאת טחנת הרוח את פכד צלכה.
כאב התפלות לאט צלצל.
מתוך גדר המיל קלם
הגוסס מלאכים גדולים על סלם
מתצצמים לקראתו משלב לשלב
לוקחים למצנו ונושאים את האות
ופורצים בשחור העומד מצליו
שצר גבה. חלל ישועות.

יד החולה

מקר סדינים צלמה בותור
יד החולה לחלון הנושם צפרים.
הן מקבלות קפחז-נתור
את שמש יומן הצהב. פרוכים-פרורים.
שקטה מהן אחותן בגופה השמוט.
תקמה ונלאית והולכת למות.